



ข้อบัญญัติตำบล

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พุทธศักราช 2552

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลแซะ

อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา

ข้อบัญญัติ

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลชะ

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2552

หลักการ

เพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 องค์การบริหารส่วนตำบลชะ โดยคณะผู้บริหาร ขอเสนอร่างข้อบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ พ.ศ. 2552 ต่อ สภากองการบริหารส่วนตำบล เพื่อพิจารณาเห็นชอบ และนำเสนอนายอำเภอ เพื่อเห็นชอบให้เป็นข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลชะ

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2484 ได้ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งเป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 องค์การบริหารส่วนตำบลชะ จึงจำเป็นต้องออกข้อบัญญัตินี้ขึ้นเพื่อใช้เป็นหลักในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ และการปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษามลภาวะความเป็นอยู่ ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นและป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ตลอดจนการกำหนดมาตรฐานการควบคุมการเลี้ยงสัตว์และการปล่อยสัตว์

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลชะ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์
พ.ศ. 2552

.....
โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อย
สัตว์ พ.ศ. 2552 ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การ
บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ประกอบกับ มาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. 2535 องค์การบริหารส่วนตำบลชะ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหาร
ส่วนตำบลชะ และโดยได้รับความเห็นชอบจากนายอำเภอครบุรี จึงตราข้อบัญญัติไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลชะ เรื่อง
การควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552 ”

ข้อ 2. ข้อบัญญัตินี้ ให้**ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชะ** ตั้งแต่ วัน
ถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย แล้ว 7 วัน

ข้อ 3. นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ระเบียบ หรือ
คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้ในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4. ในข้อบัญญัตินี้

“ การเลี้ยงสัตว์ ” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในความครอบครองและดูแลเอาใจ
ใส่ บำรุง ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“ การปล่อยสัตว์ ” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้
อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“ เจ้าของสัตว์ ” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ สถานที่เลี้ยงสัตว์ ” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือ
ที่เลี้ยงสัตว์

“ ที่หรือทางสาธารณะ ” หมายความว่า สถานที่หรือทาง ซึ่งมีใช้เป็นของเอกชน
และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลชะ

“ เจ้าพนักงานสาธารณสุข ” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้ง
จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. 2535

ข้อ 5. ข้อบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

- (1) การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ
 - (2) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- ข้อ 6. ให้สัตว์ดังต่อไปนี้ เป็นสัตว์ที่ต้องมีการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแซะ

- (1) ช้าง
- (2) ม้า
- (3) โค
- (4) กระบือ
- (5) สุกร
- (6) แพะ
- (7) แกะ
- (8) ห่าน
- (9) เป็ด
- (10) ไก่
- (11) สุนัข
- (12) แมว
- (13) งู
- (14) จระเข้
- (15) นก
- (16) สัตว์มีพิษและสัตว์ร้ายต่าง ๆ

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงสัตว์เพิ่มเติม ทั้งนี้โดยอาจควบคุมการเลี้ยงหรือไม่อนุญาตให้เลี้ยงเฉพาะในเขตท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแซะ

ข้อ 7. ห้ามทำการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ 6. ภายในที่หรือทางสาธารณะ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแซะในพื้นที่ต่อไปนี้

- (1) วัด โรงเรียน
- (2) บริเวณสถานที่ราชการทุกแห่ง

ความในวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศล ตามประเพณี หรือการขยายพันธุ์

ข้อ 8. นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

(2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(3) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ ให้ถูกสุขลักษณะ

(4) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์มาสู่คนโดยสัตวแพทย์

(5) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

(6) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 9. ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่า สัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรค อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลแะทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์ หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 10. เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตน มิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ 11. กรณีเจ้าพนักงานท้องถิ่น พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวเป็นเวลาอย่างน้อย สามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดยังไม่มิผู้ใดแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของ เพื่อรับสัตว์คืน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายสัตว์ดังกล่าวนั้นได้

ในระหว่างการจับสัตว์ตามวรรคหนึ่ง หากสัตว์วิ่งหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใด ทำให้สัตว์บาดเจ็บทางองค์การบริหารส่วนตำบลแะจะ ไม่รับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น

ข้อ 12. เมื่อได้จับและนำสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ 11 เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลแะ หรือที่ว่าการอำเภอครบุรี หรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนด 30 วันแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลแะ

กรณีที่กักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดเวลา 30 วันก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนตัวสัตว์

กรณีที่สัตว์นั้นตายหรือเจ็บป่วย หรือไม่ควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่น ๆ หรือเมื่อสัตวแพทย์ได้ตรวจสอบและได้ให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายได้

กรณีที่เจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาใน ข้อ 11. เจ้าของสัตว์ต้องชำระค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ตามจำนวนที่จ่ายจริง และต้องชำระค่าปรับในอัตราตัวละ ไม่เกินสองร้อยบาท แต่รวมค่าปรับต้องไม่เกินห้าพันบาทต่อครั้ง

ข้อ 13. หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไข หรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันสมควรสงสัยว่าจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

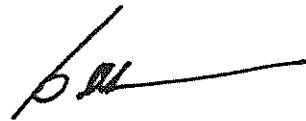
คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ 14. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ในข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ 15. ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลแซะ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 1๔ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2552

(ลงชื่อ)



(นายไสว แหงกระโทก)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแซะ

อนุมัติ



(นายเพชรศักดิ์ ประภากร)

นายอำเภอครบุรี